

CIRCUS Een man cirkelt met een bijl, de geur van angstzweet; in 'Reclaim' kan het allemaal

In de voorstelling bij Circusstad Festival kan het er wild aan toegaan.

In het midden van een intieme circustent staat een hakblok met bijlsporen. Angsthazen dienen liever geen plaats te nemen op de eerste rij, fluisteren medewerkers van het Waalse circusgezelschap Théâtre d'Un Jour bij de ingang. Het kan er wild aan toegaan in *Reclaim* (12+), de prijswinnende voorstelling (Prix Maeterlinck de la critique 2023) waarmee de twaalfde editie van het vijfdaagse Circusstad Festival deze week opent in Rotterdam.

Zangeres Blandine Coulon brengt trommelend een poppenkind in schapenvacht ten tonele. Ze dekt zijn ogen af. Hij kan het brisante ritueel beter niet aanschouwen, ook al voert ze het als zingende sjamaan uit om voor zijn generatie een toekomst veilig te stellen. Ze zet haar leiderschap in om angsten te temmen en uit kwade en goede geesten een leger te smeden. Om dierlijke krachten te bundelen tot opbouwende energie zoekt ze hulp van livemuziek (twee cellisten), bezwerende zang (zijzelf), acrobatiek (vier mannen, één vrouw) en collaboratieve toeschouwers.

Regisseur Patrick Masset (59) heeft zich lichtjes laten inspireren door het boek *Le ciel et la marmite* van de Canadese antropoloog Sylvie Lasserre, die jarenlang onderzoek deed naar vrouwelijk sjamanisme in

Centraal-Azië. Ook al versta je amper iets van geprevelde en gezongen teksten, de energie om een strijdbaar collectief te smeden uit oerdrift krijgt een nieuwe, actuele lading nu Europa zijn defensie heroverweegt.

Dat voel je bijvoorbeeld wanneer de vijf acrobaten, gemaskerd met wolvenschedels, vanaf de eerste rij de rol aannemen van dierlijke geesten.

Reclaim (12+)

Circus

Door Théâtre d'Un Jour.
Regie Patrick Masset.

Het bundelen van de krachten.

Foto Luiz Aureo

Ze maken salto's op de vierkante meter. Een man cirkelt vervaarlijk met een bijl. Je ruikt angstzweet.

Daarna slaan ze aan het bouwen en wint vrouwen het van weerstand. Ze dragen elkaar op armen en schou-

ders en tillen een van de twee cellisten musicerend de nok in. Flyer Chloé Chevallier vliegt van hand tot hand en rekt hoog in de lucht blind op een vangnet.

De Duitse acrobaat Paul Krügener licht na afloop toe dat haar pose waarbij ze haar arm lijkt te offeren voor de overlevingskansen van het collectief, geïnspireerd is op de film *127 Hours* (Danny Boyle, 2010), over het waargebeurde verhaal van bergbeklimmer Aron Ralston die zijn eigen onderarm amputeerde om zich te bevrijden uit een rotspleet. Wie wil overleven, moet bereid zijn tot offers, benadrukt *Reclaim*.

Aan het slot wankelt een oudere toeschouwer over ledematen de hoogte in. Als het poppenkind weer kan zien, is het getuige van de vleesgeworden spreuk van de Franse filosoof Henri Bergson: *l'avenir n'est pas ce qui va arriver, mais ce que nous allons faire* – de toekomst is niet wat er zal gebeuren, maar wat wij zullen doen. *Reclaim* wordt zo een krachtige verbeelding van een oproep tot gezamenlijke actie.

Annette Embrechts

6/3, Centre culturel de Namur, België. Te zien: 30/4 (Nederlandse première), 1 en 2/5 in Rotterdam tijdens Circusstad Festival (dat duurt t/m 4/5).